

Arrest

nr. 293 797 van 5 september 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HUBERT
Regentschapsstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 21 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 maart 2023 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. HUBERT en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Vietnamese nationaliteit te bezitten, dient een verzoek om internationale bescherming in op 19 april 2022.

1.2. Op 15 februari 2023 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Vietnamees machtig is.

1.3. Op 21 februari 2023 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing verzoek kennelijk ongegrond, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U zou over de Vietnamese nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Hue. U zou student geweest zijn en tevens zou u in de bouw gewerkt hebben. Daar u hard moest werken, maar weinig verdiende, zou u het advies van anderen gevolgd hebben en besloten hebben om naar Europa te komen om daar meer geld te verdienen. Uw vader leende geld van jullie familie en van de bank en met dit bedrag werd uw reis betaald. U zou Vietnam op 15/09/2019 verlaten hebben. U zou in Finland aangekomen zijn en enkele dagen later zou u doorgereisd zijn naar België waar u op 19/09/2019 aankwam. U zou hier gewerkt hebben waardoor uw schuld al voor meer dan de helft werd terugbetaald; u moet enkel uw familie nog geld, maar zij hebben aangegeven dat u het maar terug betaalt wanneer u vast werk hebt. Juist om vast, stabiel werk te kunnen krijgen, diende u op 19/04/2022 een verzoek tot internationale bescherming in. U haalde aan geen vrees te kennen in Vietnam, buiten dat u het geld nog moet terug betalen. Ter ondersteuning legt u uw paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Er dient namelijk te moeten opgemerkt dat uw ingeroepen redenen waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Vietnam van louter economische aard zijn en geen enkel verband houdt met de Geneefse Vluchtelingenconventie, die voorziet in het verlenen van internationale bescherming aan personen die hun land van herkomst hebben verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille hun nationaliteit, etnische afkomst, politieke- of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. U gaf niet aan problemen te kennen omwille van politieke activiteiten, maakt geen gewag van religieuze vervolging, u behoort als Kinh tot de etnische meerderheid in Vietnam en u heeft nooit persoonlijke problemen gekend, niet met de overheid noch met andere personen (CGVS, p. 1-5, CGVS- vragenlijst, verklaring DVZ). U haalde aan geen enkele vrees voor vervolging te kennen in Vietnam. U verklaarde dat u naar Europa bent gekomen om meer geld te verdienen en dat u om deze reis te bekostigen schulden bent aangegaan, schulden die u nog wil terugbetalen. Wat betreft deze schulden gaf u echter ook aan dat u reeds meer dan de helft van uw schulden al vereffend hebt, dat de helft die u al betaald heeft, de terugbetaling aan de bank betreft waardoor jullie huis niet langer als onderpand dient en dat het openstaand bedrag schulden aan directe familie betreft; directe familie die aangegeven heeft dat er niet veel haast achter de terugbetaling zit (CGVS, p. 3). De enige vrees bij terugkeer die u zou hebben is enkel dat u deze schulden aan uw familie niet kunt terug betalen. Er is dan ook geen sprake van enige gegronde vrees voor vervolging.

Uw neergelegd paspoort wijst enkel op uw identiteit en nationaliteit, zaken die hier niet ter discussie staan.

Verder heeft u ook niet aannemelijk gemaakt dat u bij een eventuele terugkeer naar Vietnam een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in Artikel 48/4 §2 a) en b) van de wet over de subsidiaire bescherming loopt.

U brengt ten slotte geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. Bovendien blijkt uit een volledig en ten gronde onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming dat u, bij het voorleggen van uw verzoek om internationale bescherming en het uiteenzetten van de feiten, enkel aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of u in aanmerking komt voor internationale bescherming. In toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in hoofdorde aangaande de weigering van erkenning als vluchteling de schending aan van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 57/6, § 1, 2°, 57/6/1 § 2 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de overduidelijke beoordelingsverging, van de algemene beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur, alsmede de afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen. Hij ontwikkelt het middel als volgt. *“De verzoeker heeft verklaard dat voor zijn reis leende hij geld, dat zij terugverwachten. Hij heeft ook gezegd dat « ik vrees dat ik mijn schulden niet zal kunnen betalen » (vragenlijst CGVS, punt 4). Het kan niet beschouwd zijn dat verzoeker momenteel door haar nationale autoriteiten van een volle en gehele bescherming zou beschikken, welke vereist, behalve de lichamelijke veiligheid, de mogelijkheid om van zijn burgerrechten en van zijn sociale en economische fundamentele rechten te kunnen genieten. Dat in het onderhavige geval, de ondergane feiten voldoende ernstig blijken opdat de eiser in haar vrees volhardt (C.P.R.R., 8.09.97, n° 96/1850/F517 (F), R.D.E., 1997, n° 94, p. 401). Voorts gezien de situatie van Vietnam tegenwoordig, is de vrees van verzoeker nog altijd huidig (zie, mutatis mutandis, CPRR, 98-0779/ F 728 (Congo), R.D.E., 1999, n° 105, 622 ; CPRR, 98-0730/F868 (Congo, ex-Zaïre) : idem). Uiteindelijk, zelfs als er een twijfel bestaat, quod non, betreffende de natuur en de ernst van de vervolgingen waarvan de verzoeker zou het onderwerp kunnen zijn ingeval van terugkeer, moet deze twijfel in ruime mate aan de verzoeker weldoen (CPRR, n° 98-1152/F 871/cd; CPRR, 99 - 0271/F 872; CPRR, 27.7.99, n° 99-0012/F 862; CPRR, 16.7.99, n° 99 - 0173; CPRR, 9.7.99, n° 98 -1079). In hoofde van verzoeker bestaat er wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk.”*

In ondergeschikte orde aangaande de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet; van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de overduidelijke beoordelingsverging, van de algemene beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur, alsmede de afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen. Hij ontwikkelt dit middel als volgt. *“In het onderhavige geval, moet de Belgische overheid weten dat de situatie in zijn land van oorsprong, zijnde Vietnam, bijzonder onstabiel blijft en dat de overtredingen van de mensenrechten blijven voortduren, hetgeen elke terugkeer voor verzoeker bijzonder moeilijk maakt. Verzoeker meent dat er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer opnieuw aan dezelfde mishandelingen zal worden onderworpen als voordien.”*

Verzoeker vraagt in hoofdorde hem te erkennen als vluchteling en in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2. Verzoeker voegt in bijlage de bestreden beslissing toe.

3. Beoordeling

3.1. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige

wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen zodanig dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De verzoeker laat verder na uiteen te zetten op welke wijze hij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

3.2. Verzoeker verklaart de Vietnamese nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Hué, waar hij tot zijn vertrek uit Vietnam woonde. De Raad stelt vast dat verzoekers identiteit en Vietnamese nationaliteit niet worden betwist door verwerende partij.

Verzoeker verklaart student te zijn geweest en tevens in de bouw gewerkt te hebben. Hij moest hard werken, maar verdiende weinig, waardoor hij op advies van anderen besloot om naar Europa te verhuizen om meer geld te verdienen. Hiertoe leende zijn vader geld van de bank en familie. Hij verliet Vietnam op 15 september 2019. Vandaar reisde hij naar Finland waar hij op 19 september 2019 vertrok om verder te reizen naar zijn eindbestemming, België. In België werkte verzoeker om zijn schuld af te betalen waardoor hij enkel nog schulden heeft bij zijn familie (notities PO, p. 3). Deze hebben aangegeven dat verzoeker de terugbetaling mag uitstellen tot hij vast werk heeft (notities PO, p. 3). Om vast werk te kunnen bekomen diende verzoeker op 19 april 2022 het onderhavige verzoek om internationale bescherming in (notities PO, p. 2). Hij verklaart geen problemen te hebben gekend met de autoriteiten en nooit politiek actief te zijn geweest (notities PO, p. 3).

De Raad stelt vast dat verzoeker om uitsluitend economische redenen zijn land van herkomst heeft verlaten en dat hij geen enkel element aanhaalt waaruit kan blijken dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in Vietnam omwille van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. In dit kader wijst de Raad met betrekking tot verzoekers voorgehouden vrees dat hij zijn schulden niet zou kunnen afbetalen erop dat hij deze vrees geenszins aannemelijk maakt. Hij heeft immers zelf aangegeven dat zijn schuldeisers hem te kennen hebben gegeven dat zij kunnen wachten op de aflossing van de betrokken leningen (notities PO, p. 3). Het is bijgevolg ook niet aannemelijk is dat zij hem hiervoor zouden willen vervolgen of enige schade zouden willen aanrichten. Daarbij blijkt nergens uit dat zijn schuldeisers sinds zijn persoonlijk onderhoud verzoekers alsnog op enige manier zouden bedreigd hebben.

De bestreden beslissing stelt dan ook op goede gronden dat *“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Er dient namelijk te moeten opgemerkt dat uw ingeroepen redenen waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Vietnam van louter economische aard zijn en geen enkel verband houdt met de Geneefse Vluchtelingenconventie, die voorziet in het verlenen van internationale bescherming aan personen die hun land van herkomst hebben verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille hun nationaliteit, etnische afkomst, politieke- of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. U gaf niet aan problemen te kennen omwille van politieke activiteiten, maakt geen gewag van religieuze vervolging, u behoort als Kinh tot de etnische meerderheid in Vietnam en u heeft nooit persoonlijke problemen gekend, niet met de overheid noch met andere personen (CGVS, p. 1-5, CGVS- vragenlijst, verklaring DVZ). U haalde aan geen enkele vrees voor vervolging te kennen in Vietnam. U verklaarde dat u naar Europa bent gekomen om meer geld te verdienen en dat u om deze reis te bekostigen schulden bent aangegaan, schulden die u nog wil terugbetalen. Wat betreft deze schulden gaf u echter ook aan dat u reeds meer dan de helft van uw schulden al vereffend hebt, dat de helft die u al betaald heeft, de terugbetaling aan de bank betreft waardoor jullie huis niet langer als onderpand dient en dat het openstaand bedrag schulden aan directe familie betreft; directe familie die aangegeven heeft dat er niet veel haast achter de terugbetaling zit (CGVS, p. 3). De enige vrees bij terugkeer die u zou hebben is enkel dat u deze schulden aan uw familie niet kunt terug betalen. Er is dan ook geen sprake van enige gegronde vrees voor vervolging. Uw neergelegd paspoort wijst enkel op uw identiteit en nationaliteit, zaken die hier niet ter discussie staan.”*

Uit dit alles blijkt dat het verzoek om internationale bescherming niet ressorteert onder het Vluchtelingenverdrag en hij enkel elementen aanbrengt die vreemd zijn aan de gronden voor internationale bescherming. Verzoeker brengt ook in het verzoekschrift en ter terechtzitting geen elementen bij waaruit een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin kan blijken. De loutere stelling in het verzoekschrift dat hij niet over volle bescherming door zijn nationale autoriteiten zou

beschikken, dat de ondergane feiten voldoende ernstig blijken en dat de vrees van verzoeker gezien de actuele situatie in Vietnam nog altijd actueel is, doet geen afbreuk aan het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat de door verzoeker aangevoerde vluchtmotieven geen verband houden met één van de vijf vervolgingsgronden in de vluchtelingendefinitie. Waar verzoeker stelt dat gezien de huidige situatie in Vietnam zijn vrees nog altijd actueel is, kan de Raad slechts vaststellen dat hij ook in het verzoekschrift op geen enkele wijze concreet maakt op basis waarvan hij omwille van de huidige situatie in Vietnam een actuele vrees voor vervolging heeft. De Raad wijst er op dat het in eerste instantie aan verzoeker toekomt zijn vrees voor vervolging concreet aannemelijk te maken. Verzoeker blijft hiertoe in gebreke. Gelet op het voorgaande is verzoekers betoog dat hem het voordeel van de twijfel moet worden toegekend, niet dienstig.

Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag kan worden aangenomen.

3.3. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie in hoofde van verzoeker kan worden afgeleid.

3.3.1. In zoverre zich, wat het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 b) van de Vreemdelingenwet betreft, op de bovenvermelde vluchtmotieven beroept kan de Raad volstaan met te verwijzen naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat verzoeker de door hem voorgehouden vrees dat hij zijn schulden niet zou kunnen afbetalen geenszins aannemelijk maakt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit kan blijken dat hij een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker zich nog beroept op de onstabiele situatie in Vietnam en het feit dat *“de overtredingen van mensenrechten blijven voortduren”* en hij meent dat hij bij terugkeer opnieuw aan *“dezelfde mishandelingen zal worden onderworpen als voordien”*, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker zelf verklaarde dat hij geen enkel probleem heeft gekend met de overheid of privé-personen voor zijn vertrek uit Vietnam, zodat zijn stelling dat hij aan dezelfde mishandelingen als voordien dreigt te worden onderworpen niet strookt met zijn eerdere verklaringen en feitelijke grondslag mist en dat hij ook in het verzoekschrift op geen enkele wijze uiteenzet aan welke mishandelingen hij zou zijn onderworpen in het verleden.

Verzoeker brengt verder geen andere persoonlijke elementen of omstandigheden aan op basis waarvan in zijn hoofde kan worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

3.3.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker verklaart ter terechtzitting dat hij sinds september 2022 werkt, Frans leert, goed geïntegreerd is en een avondschoolcursus lasser wil volgen. Zo begrip kan worden opgebracht voor verzoekers wens in België te blijven en hier een toekomst uit te bouwen, kan de Raad slechts vaststellen dat dit geen grond is voor het verlenen van internationale bescherming.

Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, volgt de Raad de commissaris-generaal in zijn conclusie dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet besluit de commissaris-generaal dan ook op goede gronden dat zijn verzoek kennelijk ongegrond is.

4. Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe

en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Vietnamees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de verwerende partij zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de verwerende partij niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen *“overduidelijke beoordelingsvergissing”* kan worden vastgesteld.

5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend drieëntwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET